

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36C/349/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113211392
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7113211392.8

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom: Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: O. N., D.. XX.X.XXXX, N. G. M. XXX/X, XXX XX G., o zaplatenie 512,14 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 112,81 Eur a úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 112,81 Eur od 12.05.2010 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Nepriznáva Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 512,14 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,81 Eur od 12.5.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 150,38 Eur, od 12.6.2010 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou T-mobile Slovensko, a.s., ktorej práva, povinnosti, záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a žalovanou, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-mobile Slovensko, a.s. za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil a na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vystavil a doručil žalovanej faktúru č. 7003809437 splatnou 11.5.2010, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 112,81 Eur, faktúru č. 70004738626 splatnou 11.6.2010, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 150,38 Eur. Zároveň si žalobca voči žalovanej z titulu porušenia jej povinností vyplývajúcich jej zo zmluvy o pripojení uplatnil právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 Eur v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vyúčtovanej vo faktúre č. 7107213976. Poukázal na to, že napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o pripojení dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania. Poukázal na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 3.10.2012 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo

výške dlžnej istiny 512,14 Eur s prísl. postúpená žalobcovi. Žalobca ďalej poukázal na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dodal, že žalovaná tým, že nezaplatila faktúry v lehote ich splatnosti riadne a včas, vo vzťahu k žalobcovi sa dostala do omeškania a preto si uplatnil aj príslušný úrok z omeškania.

2. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 16.12.2014, č.k. 36C/349/2013-109 rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 150,38 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 150,38 Eur od 12.6.2010 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby čo do istiny 112,81 Eura s príslušenstvom, podal včas odvolanie žalobca. Proti výroku o trovách konania podal včas odvolanie vedľajší účastník.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.6.2016, č.k. 1Co/713/2015-146 zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby čo do istiny 112,81 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

5. Úlohou súdu podľa cit. uznesenia Krajského súdu v Košiciach bolo opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok na hovorné v sume 112,81 Eur, vyúčtované faktúrou č. 70003809437 splatnou dňa 11.5.2010, spolu s námietkou premlčania vznesenú vedľajším účastníkom (do 30.6.2016), vysporiadať sa dôsledne s námietkami a argumentáciou strán sporu v priebehu sporu, následne vo veci opätovne rozhodnúť.

6. Žalobca označil nasledovné dôkazy: faktúra č. 7003809437.

7. Žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, preto ich súd považoval za nesporné.

8. Podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur, súd v súlade s § 297 písm. b) CSP rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

10. Súd mal v predchádzajúcom konaní za preukázané, že žalobca ako poskytovateľ verejnej telefónnej služby a žalovaná ako užívateľ tejto služby dňa 13.4.2010 uzavreli zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žiadaných žalovanou. Následne uzavreli aj Dodatok k zmluve o pripojení. Zmluvu bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Súd konštatoval, že zmluva o pripojení bola uzavretá platne, keďže obsahovala všeobecné náležitosti požadované zákonom pre právne úkony (ust. § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj osobitné podstatné náležitosti predpísané v ust. § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách pre zmluvu o pripojení, a to druh služby, miesto jej poskytovania, čas, po ktorý sa bude služba poskytovať (doba neurčitá) a cenu za služby - odkazom na Cenník. Žalovaná za poskytnuté služby nezaplatila.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: faktúra č. 7003809437.

12. Podľa ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

13. Podľa ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

14. Po vyhodnotení záverov vykonaného dokazovania jednotlivito ako aj vo vzájomných súvislostiach, posúdiac ich podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel súd k záveru, že žalovaná do dnešného dňa žalobcovi nezaplatila poplatky za poskytnuté služby. V danom prípade prvým dňom plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na hovorné je deň nasledujúci po splatnosti faktúry, ktorou bolo hovorné žalovanej vyúčtované, t.j. deň 12.5.2010 a jej koniec pripadol na deň 11.5.2013, t.j. deň, ktorý sa číslom zhoduje s dňom splatnosti faktúry, teda s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Vzhľadom na to, že takto určený koniec premlčacej lehoty pripadol na sobotu, bol podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka posledným dňom premlčacej lehoty najbližšie nasledujúci pracovný deň, ktorým bol (so zreteľom k tomu, že 12.5.2013 bola nedeľa) najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorým bol pondelok 13.5.2013. Žalobca uplatnil svoj nárok na hovorné v sume 112,81 Eur, vyúčtované faktúrou č. 70003809437 splatnou dňa 11.5.2010, žalobou podanou na súd dňa 13.5.2013, t.j. posledný deň premlčacej lehoty, preto jeho nárok v tejto časti premlčaný nie je. Súd preto na základe výsledkov vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 112,81 Eur.

15. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa ustanovenia § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

17. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Žalovaná nezaplatila faktúru riadne a včas, čím sa dostala do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vznikol nárok na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry. Nakoľko faktúra č. 70003809437 bola splatná k 11.05.2010, vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry.

19. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s citovaným ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.; základná úroková sadzba stanovenej ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením dlhu podľa jednotlivých faktúr bola 1,00 %, výška úrokov z omeškania je teda o 8 percentuálnych bodov vyššia než úroková sadzba, t.j. 9,00 % ročne.

20. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 512,14 Eur a súd mu priznal sumu 263,19 Eur (150,38 Eur priznaných predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 16.12.2014 + 112,81 Eur). Žalobca tak bol v konaní úspešný len čiastočne, percentuálne vyjadrenej na 51,39 % a neúspešný v pomere 48,61 %. Z uvedeného dôvodu súd žiadnej zo strán (ani Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, ktorý vystupoval v konaní podľa právnych predpisov účinných do 30.6.2016 ako vedľajší účastník) náhradu trov konania nepriznal.

23. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

25. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

26. O náhrade trov odvolacieho konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 (ktorý vystupoval podľa právnych predpisov účinných do 30.6.2016 v konaní ako vedľajší účastník) rozhodol tak, že náhradu týchto trov nepriznal, pretože rozsudok aj v časti trov konania bol zrušený na základe odvolania žalobcu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 Exekučného poriadku).